

SVÄTÉ OMŠE A LITURGICKÉ SLÁVENIA
22.4.2024— 28.4.2024

FARSKÉ OZNAMY

Pondelok 22.4.	Nižná Sitnica	18.30 hod.	Zdr. a BP Ján k 40ke
Féria			
Utorok 23.4.			
Sv. Vojtecha Spomienka	Vyšná Sitnica	18.30 hod.	† Helena Turčíková výročná
Streda 24.4.			
Féria			
Štvrtok 25.4.			
Sv. Marka Sviatok	Pakostov	18.30 hod.	† Jozef a z rodiny Gombitovej a Metyľovej † Jozef a z rodiny Obešterovej a Rudyovej
Piatok 26.4.	Nižná Sitnica	18.30 hod.	
Féria			
Sobota 27.4.			
Féria	Vyšná Sitnica	9.00 hod.	za Jurajov
Nedeľa 28.4.	Nižná Sitnica	9.45 hod.	za farnosť
5. veľkonočná nedeľa	Vyšná Sitnica	11.00 hod.	Zdr. a BP Helena a jej rodina
	Pakostov	8.30 hod.	Zdr. a BP Miroslav, Lukáš a Marek s rodinou

Milodary

Bohuznámy daroval na faru 100 €

Spovedanie

V sobotu 27.4.2024 budem spovedať vo Vyšnej Sitnici od 8.00 hod.

Braček

Jedna mladá matka čakala svoje druhé dieťa. Keď sa dozvedela, že to bude dievčatko, učila svojho prvorodeného, ktorý sa volal Miško, priložiť hlávku na oblé bruško a spolu s ňou spieval uspávanku sestričke, ktorá sa mala narodiť. Pesnička, kde sa spievalo "Spi dieťaťko, zavri očka..." sa chlapčekomu veľmi páčila a spieval ju vždy niekoľkokrát.

Pôrod však nastal predčasne a bol komplikovaný. Novorodené dievčatko museli dať do inkubátora, lebo potrebovalo mimoriadnu starostlivosť. Rozochvených rodičov pripravili na najhoršie: ich dieťaťko má minimálnu šancu na prežitie. Malý Miško ich prosíkal: "Chcem ju vidieť! Ja ju musím vidieť!"

Po týždni sa stav dievčatka ešte zhoršil. Vtedy sa mama odhodlala vziať Miška na jednotku intenzívnej starostlivosti pre novorodencov. Jedna zdravotná sestra sa jej v tom pokúsila zabrániť, ale žena neustúpila a priviedla chlapca k postieľke pokrytej hadičkami a drôtkami, na ktorej maličká bojovala o svoj život.

Pri postieľke svojej sestričky Miško inštinktívne sklonil tvár k tváričke bábätka a začal potichu spievať: "Spi dieťaťko, zavri očka..." Dieťaťko okamžite zareagovalo. Začalo pokojne a pravidelne dýchať. So slzami v očiach mu mama povedala: "Pokračuj, Miško, len spievaj!" Chlapček pokračoval. Dievčatko pohllo drobnými rúčkami. Mama a otec plakali a smiali sa súčasne, zatiaľ čo zdravotná sestra s otvorenými ústami hľadela na scénu, ktorá sa tu odohrávala, a nemohla uveriť vlastným oči.

O niekoľko dní mama priniesla maličkú v náručí domov. Miško hlučne prejavoval svoju radosť.

Lekári v rozpakoch ťažko hľadali slová vysvetlenia. Mama a otec vedeli, že to bol jednoducho zázrak. Zázrak lásky staršieho brata k očakávanej sestričke.

Myšlienka týždňa

„Lud'om môžeme urobiť nesmierne veľa dobrého bez slov, bez kázania, bez rozruchu, mlčky a dobrým príkladom.“

- Charles de Foucauld